

immobile faktorer, og her er fast ejendom jo den mest immobile faktor, vi har.

Den udvikling er med til at understrege den gamle rettesnor for skattepolitikken: En gammel skat er en god skat. Det gælder i særdeleshed for ejendomsskatterne og især for ejendomsbeskatningen af virksomheder, hvor skatten i tidens løb har nedfældet sig i prisdannelser for de varer, som virksomhederne fremstiller.

Regeringen tror altså ikke, at det er nogen god idé at forlænge det midlertidige loft for den kommunale grundskyldpromille for landbrugs-ejendomme, det loft, som for 1999 og 2000 kom ind i finanslovaftalen. Det bør netop være en undtagelse og ikke en regel.

Der er også et andet aspekt, som jeg bliver nødt til at nævne i forbindelse med ønsket om at få gjort ordningen permanent: Hvis ordningen bliver gjort permanent, kan det ikke udelukkes, at det vil blive betragtet som en form for statsstøtte, som ikke er forenelig med EU's regler. I den forbindelse må jeg gøre opmærksom på, at de hidtidige midlertidige ordninger er blevet notificeret for Europa-Kommissionen.

Alt i alt kan det derfor næppe komme som en overraskelse, at jeg må ende med at sige, at jeg på regeringens vegne må afvise beslutningsforslaget om en forlængelse af det midlertidige loft over den kommunale grundskyldpromille på produktionsjord.

Jytte Wittrock (S):

Da mit partis ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af fru Karen J. Klint oplæse følgende:

Forud for finanslovaftalen for 1999 blev der med kommunerne indgået en aftale om at indføre et loft over den primære kommunale grundskyld på produktionsjord på 8 promille. Det blev også aftalt, at kommunerne skulle kompenseres herfor gennem et statstilskud, som er på 220 mio. kr. for hvert af årene 1999 og 2000, hvilket indenrigsministeren i øvrigt også lige har stået og talt om.

Når vi taler om størrelsen på grundskyld, kan det egentlig være ganske godt med et lille historisk tilbageblik:

Det lovmæssige loft for den primære kommunale grundskyld er 24 promille, bundgrænsen er på 6 promille. Sådan har det været i mange år, men forinden var der faktisk enkelte kommuner, der lå højere.

Fra begyndelsen af 1990'erne har der været tre ordninger med aftalte lofter, der er lavere

end maksimum. Fra 1994 til 1996 gjaldt et loft på 15 promille. Det samme blev aftalt mellem regeringen og landbrugets organisationer for 1997. Dette år blev det finansieret ved en tilbageførsel til landbruget af en del af provenuet af den nyindførte pesticidaftale, den såkaldte grønne aftale. For årene 1999 og 2000 er det aktuelle loft på 8 promille, som der som nævnt kompenseres for med de 220 mio. kr. hvert år fordelt konkret til de berørte kommuner.

Det aktuelle loft på 8 promille, der kun er en tredjedel af den maksimalt mulige grundskyld, er altså uden økonomisk konsekvens for kommunerne. Derfor kan vi da godt forstå i Socialdemokratiet, at nogle gerne ser en sådan ordning videreført, men sådan er spillereglerne normalt ikke, og sådan ønsker vi dem heller ikke i denne sag.

Det kan synes bemærkelsesværdigt, at forslagsstillerne forventer, at en venden tilbage til den normale tilstand, hvor den enkelte kommunalbestyrelse selv fastsætter grundskyldpromillen, vil få grundskylden til at stige med ca. 350 mio. kr., altså en stigning på 50 pct. i forhold til det beløb, de konkrete kommuner har fået som kompensation for det midlertidige loft. Det kunne tyde på, at kommunerne generelt synes, at det midlertidige loft ikke er ideelt – for at sige det på den måde.

Jeg tager det for givet, at forslagsstillerne er opmærksomme på, at den betalte grundskyld er fradragsberettiget på opgørelse til indkomstskat. Så en eventuel stigning i grundskylden vil nettomæssigt kun belaste landmanden med ca. 50 pct.

Den socialdemokratiske gruppe finder det ikke ubetinget gunstigt at bevare et så lavt loft på grundskylden, da det alt andet lige f.eks. vil få ejendomspriserne til at stige, hvilket ikke er en fordel for helheden, men mest for sælgerne.

Den socialdemokratiske gruppe kan heller ikke anbefale, at regeringen går til kommuneforhandlinger med et bundet mandat, endda et fuldt offentligt kendt mandat. Det kan da kun forringe forhandlingsmulighederne, at sådanne mandater er kendt forlods. Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var fru Wittrocks bemærkning om, at ejendomsskatten kan fratrækkes den skattepligtige indkomst. Jeg må jo tillade mig at belære fru Wittrock om, at det har man kun fornøjelse af,